

DEĞİŞEN DÜNYADA ÇOCUK YETİŞTİRME VE EĞİTİM

DAVID ELKIND

Çev. Emine Gül Kapçı

Çocuk doğanın bir hediyesidir. Ancak çocukluk toplumsal bir yaratmadır. Çocukların nasıl tasarlandığına karşıt olarak, nasıl algılandığı her zaman toplumsal, tarihsel bir bakış açısını yansıtır. Yeni bir görüş olan çocukluğun yetişkinlikten tamamen farklı olduğu ve olması gerektiği ve yetişkin yaşamının yalnızca sınırlı bir versiyonu olmadığı görüşü batı dünyasına ilk olarak XVII. yüzyılda sunulmuştur. Yalnızca o dönemde çocuklar, ilk defa, minyatür yetişkin gibi çizilmekten farklı olarak çizilmişlerdir.

Çocukluğun modern yaratımı (icadı), zorunlu olarak, rönesans ve aydınlanmayı izleyen üç yüzyılın temel varsayımlarını ve inançlarını yansıtmıştır. Şimdi ise biz -kabaca XIX.yüzyıl ortalarından itibaren- postmodern çağa giriyoruz, çağdaş bakış açımızı ve koşullarımızı yansıtmak için çocukluğu yeniden yaratıyoruz. Bu yaratımları kısaca özetler ve karşılaştırırsak, modernlik; ırk, kültürel etniklik gözetmeksizin tüm çocukların evrensel bir çocuk doğasına sahip olduğuna inanmaktaydı. Şimdi evrensel bir çocuk doğası sanısını bıraktığımız ve tüm çocukların bazı açılardan benzediğini ama bazı açılardan diğerlerinden oldukça farklı olduğunu takdir ettiğimiz postmodern çağa giriyoruz. -

Ailedeki değişim çocuk kavramımızdaki değişime her zaman yardım eder ve değişimi kışkırtır. Bu nedenle bildirinin ilk bölümünde modern aileden postmodern aileye geçiş ve bu geçişin hem çocuk yetiştirmeyi, hem de çocuk eğitimini nasıl etkilediği hakkında konuşmak istiyorum. Bildirinin ikinci bölümünde bazı postmodern ebeveynlik ve öğretim stratejilerinin ne kadar iyi niyetli olursa olsun yeniden düşünülmesi gerektiğini önermek istiyorum. Keşfedilmemiş bir bölgeye doğru hareket ediyoruz ve belli sayıda deneme ve yanılma beklenmelidir. Ancak biz, şimdi önemli bir deneme dönemini geçirdik ve kendi öğretim ve ebeveynlik stratejilerimizi inceltmeye başlama zamanıdır.